

JAK NAPSAT BAKALÁŘSKOU PRÁCI Z RELIGIONISTIKY

Struktura bakalářského studijního programu Religionistika umožňuje psát bakalářskou práci na dlouhou řadu témat ze současnosti i historie. Vaše téma by mělo úzce souviset s náboženským životem v současnosti nebo minulosti, nemusí se ale jednat jen o studium posvátných textů nebo organizovaných náboženských skupin. Role náboženství v každodenním životě určité společnosti, vztah náboženství a státní moci nebo i výslovná opozice vůči náboženským institucím jsou příklady témat, jimiž se religionistika může zabývat a zabývá.

Při volbě tématu především zvažte následující otázky:

- Jedná se o téma, které Vás zaujalo nad rámec povinných součástí výuky?
- Disponujete kompetencemi, zejména jazykovými, které Vám umožní podrobně zpracovat potřebnou literaturu?
- Působí na Katedře filosofie a religionistiky vyučující, který se daným tématem zabývá a mohl by se stát vedoucím Vaší práce?

Odpovíte-li si na všechny tři otázky *ano* a domluvíte-li se s vyučujícím na vedení práce, nepodceňujte včasné konzultace s vedoucím. Téma, které jste zvolili, bude nejspíš vyžadovat upřesnění a obvykle také zúžení tak, aby bylo na ploše bakalářské práce zpracovatelné.

S vedoucím také průběžně probírejte Vaše vlastní řešerše literatury. U řady témat není snadné shromáždit odpovídající výběr odborné literatury, a mnohdy je také obtížné odlišit skutečné vědecké práce od prací populárních, případně vysloveně bulvárních a senzacechtivých.

Držte se úzce vymezeného tématu. Obvykle platí, že žádné téma není úzké příliš. Smyslem bakalářské práce není poukázat na široké souvislosti jevů, které studujete, ale prokázat dobrou orientaci v těchto jevech a schopnost o nich psát s využitím religionistických teorií a metod. S tím souvisí i optimální objem použité literatury. Obvykle platí, že třicet položek pramenů a literatury v součtu je pro sepsání bakalářské práce dostačující, a padesát bývá reálně zvládnutelné maximum. Je lepší dobře využít menší objem literatury, než přečíst velké množství knih a studií různé kvality bez dostatečného porozumění jejich poznatkům, tvrzením a argumentům.

Ještě, než začnete psát, sestavte si osnovu práce. Podrobnost osnovy se může lišit. Někomu vyhovuje detailní rozvrh jednotlivých bodů téměř odstavec po odstavci, někdo upřednostňuje spíše rámcový náčrt jednotlivých kapitol. Obojí je možné. Rozhodně ale nějakou osnovu sestavte, a představte ji vedoucímu dříve, než se pustíte do psaní.

Při psaní mějte na paměti maximální rozsah práce. Ačkoliv se to nemusí zdát, vtěsnání práce do maximálního rozsahu je téměř vždy větší problém než naplnění rozsahu minimálního. Proto neodbíhejte od vymezeného tématu, a na úrovni jednotlivých vět zvažujte, přidává-li jejich rozvíjení dalšími větnými členy něco k obsahu a srozumitelnosti informace, kterou prezentujete. Pokud by se

mělo jednat jen o košatění textu, byť třeba esteticky působivé, raději takovými vyjádřeními šetřete. Dodržení maximálního rozsahu je u odborného textu důležitější než estetický dojem.

Bakalářská práce není textem, od něhož by se očekával zásadní výzkumný přínos. Podaří-li se Vám zformulovat nějaký originální postřeh, práci to bude sloužit za významné plus. Není to ale nutnou podmínkou vysokého hodnocení. Lepší než se pouštět do nedostatečně podložených spekulací, je dobře shrnout dosavadní poznatky o tématu, představit, kudy se ubírá bádání o něm, a případně zaujmout vlastní stanovisko k aktuálním směrům zkoumání. To u bakalářské práce úplně stačí.

Při psaní nepropadejte panice. Máte-li o nějaké její části pochybnosti, nebojte se obracet na Vašeho vedoucího. Každá práce má vedoucího právě proto, aby s Vámi konzultoval problematická místa. Budete-li s vedoucím v pravidelném kontaktu a budete-li zohledňovat to, co vzejde z Vašich diskusí nad prací, nebojte se, že by práce skončila nezdarem. Žádný vedoucí nemá zájem na tom, aby práce, pod níž se podepíše, neuspěla. Řekne-li vedoucí, že práce je kvalitní, věřte tomu, že kvalitní opravdu je, a s klidnou myslí se připravujte na Státní závěrečnou zkoušku.